

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eginhartvs De Vita Caroli Magni, Animadversionibvs Illvstratvs

Bessel, Friedrich
Reinhard, Johann Friedrich

Helmeftadii, 1667

Caput XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10996

O Noviomagum, cui non certaverat ullus
 Terrarum locus: & Rhodos & celebris Mitylene
 Cedunt namq; tibi, cedunt & Thessala Tempe:
 Tenemus annosa redimitum robore quercus,
 AEquans Aonium, cingit fontesq; salubres,
 Quos adamat Clarius: hic candida turba Sororum,
 Dulces doctamodos divina poemata cantat:
 Alluit & placido Te cursu VValis ab arcto.
 Regia te superis templa, & te manibus imis
 Arx sacrata ornat, quam quondam milite caso,
 Romani statuere Duces in litore VValis.

Precipue tamen ades sacras] Manifeste Syetonium imitatur Noster,
 August. c. xxx. Et verè tamen de eodem perantiquum distichon apud Pe-
 trum à Beeck. Aquigran. cap. V. pag 61. Karolus Ecclesiis, quod Luna lumina
 Solis, Quas ex non esse Christo mutavit in esse. Nec ades tantum sacras, sed
 scholas etiam instauravit Carolus. Qualis fuere Parisiensis, quam adju-
 toribus Iohanne & Claudio Scotis, Bedæ Discipulis, Viris Eruditissimis, in-
 stituit, teste Monacho Sangallensi lib. 1. cap. 1. & Middendorpio de Acade-
 miis. Bononiensis quoque Academix initia ad nostrum retulit Huldericus
 Mutius lib. 1. ix. De Schola Osnaburgensi & Professoribus Græcæ Linguae in
 eadem constitutis diplomâ refert, manu Caroli munitû, Albertus Crantz.
 Metropol. lib. 1. cap 2. Episcopatus autem complures ab eodem fundati sunt.
 Nam in solâ Saxonia octo Episcopatus institutos legimus apud Helmoldum
 Chron. Sclavorum lib. 1. c. 3 Paulum Langium in Chronico Ciczensi prin-
 cipio. Nisi decem malis, juxta enumerationem Chronici antiqui Mindensis p 99.

Molitus est classem contra Nordmannos) Primus inter Germanos qui post
 Saxonum in Britanniam migrationem, rei nauticæ operam dedit, fuit Car-
 olus. Binas enim adversus Nordmannos & Saracenos instruxit classes,
 teste præter alios Aventino lib. iv. pag. 218. Stationem suam classis altera
 habuit ad Bononiam, Gallicam Civitatem maritimam, ipsis navibus circa
 Gandam ac Scaldim fluvium ædificatis, ut est apud Adelmum ad ann. 811.
 Cæterum res mari à Carolo gestas breviter collegit Claud. Barth. Moriso-
 tus in Orbe maritimo lib. 11. cap. 7.

CAPUT XVIII.

1. Talem eum in tuendo & ampliando, simulque ornan-
2. do regno fuisse constat. † Cujus animi dotes, & sum-
 mam

mam in qualicumque, & prospero & aduerso eventu constantiam, cæteraq; ad interiorem atque domesticam vitam pertinentia, * hinc dicere exordiar. † Post mortem patris cum fratre regnum partitus, tantâ patientiâ similtates & inuidiam ejus tulit, ut omnibus mirum videretur, quod ne ad iracundiam quidem ab eo provocari potuisset. † Deinde cum matris hortatu filiam Desiderii Regis Longobardorum duxisset uxorem, incertum qua de causa post annum repudiavit, & Hildegardim de gente Svevorum præcipuæ nobilitatis faminam in matrimonium accepit: de qua tres filios, CAROLUM videlicet, Pipinum & Ludovicum, totidemque filias, Rotrudim, Bertam & Gislam genuit. † Habuit & filias tres, Thedradam, Hildrudim, & Rothaidem: Duas de Fastrada uxore, quæ de Orientalium Francorum, Germanorum videlicet gente erat: tertiam de concubinâ quâdam, cujus nomen modò memoriæ non occurrit. † Defunctâ Fastradâ, Luitgardim Alemannam duxit, è quâ nihil liberorum tulit. † Postcujus mortem quatuor habuit concubinas, Mathalgardim scilicet, quæ peperit ei filiam, nomine Rothildim: Gerfuindam, Saxonici generis, de quâ ei filia nomine Adeldrudis nata est: & Reginam, quæ ei Drogonem & Hugum genuit: & Adellidam, ex qua Thederichum procreavit. † Mater quoque ejus Bertrada in magno apud eum honore consenuit. † Colebat enim eam cum summâ reverentiâ, ita ut nulla unquam inter eos sit exorta discordia, præter in divortio filia Desiderii regis, quam illâ suadente acceperat. † Decessit tandem post mortem Hildegardis, cum jam tres nepotes suos, totidemque neptes in filii domo vidisset: quam ille in eadem basilica, quâ pater situs est, apud sanctum Dionysium, magno fecit honore humari. † Erat ei unica Soror nomine Gislâ, a puellaribus annis religiosa conversationi mancipata, quam similiter ut matrem magna coluit pietate:

* MS. jam
abhinc.

* MS.
Tres.
Malè.

* MS.
Hugonem.

* MS.
invicem.
* M. S. Suceperat.
* MS. Hildegardæ.

etate: quæ etiam paucis ante obitum illius annis, in eo quo conversata est monasterio, decessit.

ANIMADVERSIONES

AD CAP. XVIII.

Filiam Desiderii regis Longobardorum] *Irmogardam* vocat *Aventin. lib. IV. p. 218.* alij *Hermingardim*, cum *Paschasio Radberto* Corbejæ Veteris Abbate, in *Vitâ Adelhardi*, quam expetitam à Carolo solennique more ductam, domum anno vertente remitti, non ferebat *Adelhardus*, *Caroli* consobrinus. Sed prævaluit *Stephani* Papæ dira minantis auctoritas, ut ad pristinum cum *Hildegarde* consortium rediret. Epistolam Papæ inter alios refert *David Blondellus Geneal. Franc. tom. 1. præfat. Apol. contra Chiffletium n. xxxiv.* *Carolomannus* similiter ejus Frater filiam Desiderii in matrimonio habebat, procurante itidem matre, quæ cum pacis causa, ut clarè innuit *Adelmus, ad ann. 770.* in Italiam profecta esset, expedito negotio in Galliam ad *Filios* reversa, adduxit filiam regis Longobardorum, *Carolomanno* filio suo conjugio sociandam, ut loquitur *Auctor annal. Fuldens. ad ann. 770.* Mirè ejus verba turbavit *Pithæus*, adeo ut *Bertam* nomine fuisse *Carolomanni* uxorem credas, quod tamen ad matrem ejus referri debebat.

Hildegardim de gente Svevorum præcipua nobilitatis seminam) Pervulgata est opinio *Hildebrandum* *Catoli Martelli* germanum, ut clare appellat *Fredegarius Scholasticus*, *Gregorij Turonensis* continuator, ex *Immâ Nebi* filiâ, *Huochingi* nepte *Hildegardim* genuisse, quam *Carolus M.* in matrimonium duxerit. Quæ conjectura quanquam doctissimo *Blondello* apprimè placuerit *tom. 1. Geneal. Franc. assertionem n. xxxiv.* non tamen omninò probari debet. Nam quod *Adelhardus* *Caroli M.* patruelis *Hildegardim* reginam adeo averfatus est, ut seculum relinquere maluerit, *Paschasio Radberto* teste, propter consanguinitatem factum esse non credo, quin potius propter repudiatam *Hermingardim*, quæ solenniter desponsata erat *Carolo*. Fortassis ex eo genus *Hildegardis* luculentius cognosci poterit, quod *Udalrici* fratris ejus mentio habeatur apud *Monachum Sangallensem lib. 1. cap. 14.* Alioquin non pauca de hac *Hildegardi* feruntur fabulæ. Nam quæ à *Crusio in annal. Svecicis lib. 11. part. 1. c. 2.* de *Talando & Hildegarda* ex nescio quo otioso *Monacho* referuntur, indigna erant, ut pro historiâ *Chronico Spirensi* infererentur à *Lehmanno lib. 111. cap. 31.* Existat super hâc re Drama longe elegantissimum *Nicodemi Frischlini*, qui tamen ex vulgi opinione, ut decebat *Comicum*, rei seriem proponit. Obiit *Hildegardis* Pridie